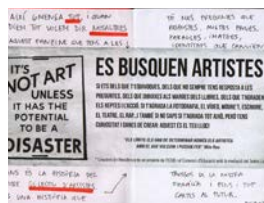
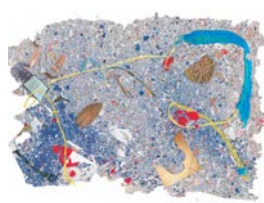
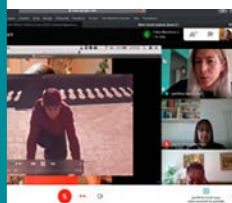
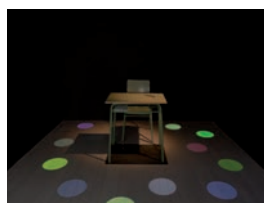
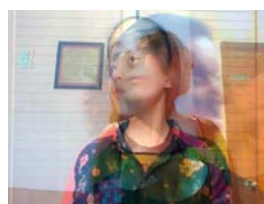
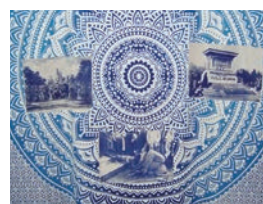
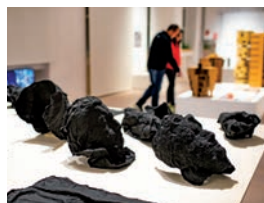

12a EDICIÓ

SETEMBRE 2020
- JUNY 2021

R
EN RESIDÈNCIA
CREADORS ALS INSTITUTS
DE BARCELONA

01 EN RESIDÈNCIA 2020-2021: CREACIÓ CONTEMPORÀNIA ALS INSTITUTS EN UN CONTEXT D'INCERTESA ESTRUCTURAL

La 12a edició de "Creadors EN RESIDÈNCIA als instituts de Barcelona" es desenvoluparà en vint-i-quatre centres públics d'educació secundària de Barcelona, al llarg de deu mesos. D'aquesta manera, en dotze edicions ja hauran participat a EN RESIDÈNCIA cinquanta dels setanta instituts de la ciutat. I, al finalitzar aquesta nova edició, ja s'hauran realitzat un total de 146 processos de creació contemporània, amb la participació de 2.630 adolescents, 160 docents i 180 creadors.

EN RESIDÈNCIA creix de nou i ho fa en el marc d'incertesa generalitzada pròpia del moment actual.

La Covid-19 va irrompre en el desenvolupament dels darrers mesos dels processos de creació de la darrera edició, alterant la vida de la comunitat educativa i, en general, de la ciutat. Però...com va ser possible la continuïtat d'aquests processos? Com es va poder arribar fins finals de juny de 2020, i presentar públicament (en viu, en moltes ocasions) les obres i els processos de creació realitzats en 21 instituts? Probablement, per diversos factors: el compromís dels docents i dels artistes, l'acompanyament constant dels equips de mediació, la perseverança dels centres per evitar la desconnexió dels alumnes, l'interès de les famílies o la fortalesa dels vincles creats entre els participants al llarg dels mesos anteriors. A aquests factors cal afegir quelcom que és molt propi d'EN RESIDÈNCIA: obliga a tothom a conviure, des del primer moment, amb la incertesa, a incorporar-la com a element estructural i permanent.

Com tot procés de creació real, EN RESIDÈNCIA és un procés obert: investigar, experimentar, fer recerca, assajar, errar, tornar a començar, imaginar, dialogar, treballar en equip, sortir de l'institut, entrar en espais desconeguts, planificar... es converteixen en situacions habituals. L'horitzó dels processos de creació és un horitzó incert, on només coneixem el context, els punts de partida i algunes variables conegudes, però en constant transformació. Si quelcom defineix EN RESIDÈNCIA és aquesta dimensió estructural de la incertesa. Aquesta naturalització de la incertesa, molt probablement va ajudar a crear les condicions de continuïtat dels processos de creació de l'onzena edició, i ens permet iniciar la dotzena edició amb energia renovada.

01 EN RESIDÈNCIA 2020-2021

Us convidem a participar a EN RESIDÈNCIA per molts motius: per seguir normalitzant el contacte entre la creació contemporània i els adolescents; per estrènyer els vincles entre el sistema cultural i l'educatiu; per posar l'accent en la consideració dels instituts com a centres de producció cultural; per insistir en la condició educadora dels centres culturals; per transformar les maneres de fer (als instituts, als centres artístics i culturals, a les administracions públiques); per construir ciutadania culturalment activa; per neutralitzar les desigualtats culturals i territorials; i, per sobre de tot, per fer real el dret cultural per excel·lència, com és el dret a participar en la vida cultural de la ciutat.

Seguim!!

Joan Subirats i Humet

Tinent d'alcaldia de Cultura, Educació, Ciència i Comunitat

02 RESIDENTS

JORGE ALBUERNE EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT MARTÍ POUS

Mediació: La Poderosa

Amb la professora Eva Navas i el professor Ignasi Varea

—
Vaig néixer a Oviedo (Astúries) un any abans de la mort del dictador. Soc llicenciat en Belles Arts (escultura i ceràmica) a la UPV/EHU i des de l'any 1998 he practicat i m'he

format en disciplines relacionades amb el món del moviment i la dansa. En aquest sentit, he format part de companyies com Las Malqueridas o RaraAvis.

L'any 2000, vaig començar a fer formacions específiques en l'entorn de les disciplines circenses (ja que fins aleshores havia estat autodidacte), entre les quals portés acrobàtics, trapezi minivolant i perxa xinesa.

També he format part de diverses companyies que han mirat de treballar sempre des d'aquesta interdisciplinarietat entre arts plàstiques, moviment, circ, escriptura... Amb aquesta intenció neixen Zirkus Frak, Cecilia Colacrai / Jorge Albuerne o Cía. Vaques.

En solitari he creat els espectacles *Senyora!!!*, *dos*, *KungFú(hundido)*, *AzzURRo*, *Anderdesí* i *NOMARRAMON*.

He participat com a intèrpret o cocreador en diversos projectes i en col·laboració amb altres creadors d'àmbits diversos (circ, teatre, dansa, plàstica, audiovisuals, etcètera), com ara Rosa Muñoz, Cecilia Colacrai, José Luis Redondo, Taxio Ardanaz, Antic Teatre, La Poderosa, Tin Can Company, Side Kunst Cirque, Les Antonietes, Hui Basa, Colectivo NAQBA, Nilak - Circ teatre itinerant, Circo Raluy Legacy, etcètera.

També he acompanyat i coordinat processos creatius en els rols de mirada externa, direcció, recerca de material o escriptura, com ara Envà, Buit, C%RC, En ebullició, Combinats de Circ 47 y 53, Domus (inaugural del Trapezi 2014), Ovvio, Sweet Chilly, CRECE 2020, etcètera.

Actualment resideixo a Barcelona i continuo fent tasques d'intèrpret i creador i d'acompanyament escènic, a banda de dur a terme el taller "(d)Escribir el riesgo", un taller d'"escriptura/dramatúrgia des del circ" (FICI Buenos Aires, CAU Granada, Trobades de Dramatúrgia 9Barris).

Tanmateix, a més de totes aquestes afortunades trobades, també les desafortunades, les insignificants i les oblidats o les quotidianes m'han fet el que soc avui dia, encara que no les anomeni.

"Diuen que els cossos revelen el caràcter. És un error. El cos ens cau en sort, com les cartes. El caràcter comença amb com juga un amb allò que li toca."

John Berger, "Lilac and Flag"

"Dibuixar és corregir..."

John Berger, "Bento's Sketchbook"

La identitat a través del moviment.

La gestualitat com una definició espacial amb referència als nostres cossos: gestos que ens relaten amb els altres que no som, gestos que ens revelen el que som i ens revelen la presència dels qui ens van precedir. La memòria.

L'espai juntament amb el cos, el gest i la paraula definint identitats comunes i diverses. La paraula i el gest entesos, també, no només com un significant, si no com un traç, una marca o un dibuix. El rastre que deixem.

L'espai d'arquitectura, l'arquitectura interior, la mirada i el pensament: maneres de materialitzar-los a través de l'acció.

L'**Institut Martí Pous** (Sant Andreu) va ser creat el 2017 i forma part del conjunt d'equipaments culturals i educatius ubicats al recinte de la Fabra i Coats. Aquesta és la segona participació del Martí Pous a EN RESIDÈNCIA. En la desena edició (2018-2019) va acollir el procés de creació de Cristina Checa. Enguany hi participa amb un grup d'alumnes de tercer d'ESO.

SARAH ANGLADA I LINN JOHANSSON EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT PEDRALBES

Mediació: La Caldera

Amb les professores Oliva Briansó i Blanca Pérez-Portabella

Sarah Anglada. Llicenciada en Art Dramàtic a l'Institut del Teatre de Barcelona. La seva inquietud i formació en la dansa passa pel ballet, el flamenc, el break dance, el contorsionisme i les arts marcial. Més endavant centra la seva formació en el contemporani i el butoh, i es forma a França, Alemanya i Espanya.

Com a intèrpret i creadora actualment treballa per la seva pròpia companyia Los Moñekos, i per altres companyies com Mumusic Circus, Pere Faura, Mons Dansa, l'Últim Vals i en projectes d'improvisació de dansa i música. Últimament ha treballat com a assessora de moviment en la creació d'espectacles de companyies com Obskené, Joan Arqué, Les Bianchis, David Selvas, cia. Seon.

Ha treballat amb les companyies de dansa Senza Tempo, Nats Nus, Cia. Vero Cendoya, Mariantònia Oliver i amb la companyia de titelles corporals The Bag Lady Theatre. En teatre ha treballat amb Gustavo Guirado (Argentina) i amb Marta Bètriu (Barcelona). En el món del circ ha treballat amb Nilak, Improvisto's Krusty Show, Circ Crec i Pallapupas.

És pallassa, excèntrica i amant de les petites coses de la vida.

Linn Johansson és ballarina, intèrpret i professora de dansa contemporània / entrenament físic i improvisació a Barcelona, des del 2001. Com a docent ofereix classes dirigides a un públic tant infantil com adult, amateur o professional. Amb ACIDH (Associació Catalana d'Integració i Desenvolupament Humà) ofereix classes per a persones amb intel·ligència límit.

Es forma a la Royal Ballet School d'Estocolm, i continua els seus estudis a París, Nova York i Espanya. Té un llarg recorregut col·laborant com a intèrpret, i en alguns casos com a assistent de direcció o coreògrafa, amb artistes com Torsten Flinck, Malin Hellqvist Selen i la Cia MJD, Jessica Walker, Roseland Musical, Urano Films, Konic Theatre, Leo Castro, Andrés Waksman i Vero Cendoya, entre d'altres.

Ha col·laborat en el procés de creació d'Andrés Waksman EN RESIDÈNCIA a l'Institut Barri Besòs (2019)

Actualment està activa com a docent, i en ple procés de creació d'una peça amb Natalia d'Annunzio i amb la Cia. Vero Cendoya.

"LA IMATGE"

Partim de la paraula *imatge*. La imatge exterior i la imatge interior (referint-nos a la moda, els canals virtuals, la televisió, l'art visual... i, a l'altre extrem, la capacitat interior d'imaginar, resoldre, pensar, reflexionar...).

"LA FOTO I LA REALITAT"

La foto com una captura de la realitat, una cosa que és abans que la paraula. Com el cos, que és abans que la paraula.

La imatge vertadera. La imatge que mostra. La imatge que menteix. La imatge falsa. La imatge que reflecteix i explica. La imatge que censura. La imatge que provoca. La imatge que reconcilia.

La foto estàtica i la foto viva.

La foto que construeix i la foto que destrueix.

La imatge i la ficció.

I, com a contrapunt, el cos real, el cos físic. El moviment i la dansa com a llenguatge.

L'**Institut Pedralbes** (Pedralbes, les Corts) va ser creat el 2019, a partir de la fusió de dos instituts veïns, l'Ausiàs March i el Joan Boscà. Anteriorment el Joan Boscà havia participat a EN RESIDÈNCIA en quatre ocasions, amb Nutcreatives, Mònica Roselló, Marc Larré i misiondivina. En aquesta edició, el Pedralbes hi participa amb un grup d'alumnes de quart d'ESO. La seva primera participació en el programa va ser en l'onzena edició (2019-2020), amb la creadora Bea Fernández.

CONSUELO BAUTISTA EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT NARCÍS MONTURIOL

Mediació: A Bao A Qu

Amb la professora Sara Elias

—

Consuelo Bautista viu a la ciutat de Barcelona i exerceix com a fotògrafa independent.

En els darrers 34 anys, ha dut a terme projectes personals a Cuba, Colòmbia, Israel, Montenegro, Galícia, Barcelona, el Marroc, el Senegal, Mèxic, els Estats Units i el Canadà, lligats a la fotografia documental i amb una visió d'autor.

Han estat exposats i publicats en diversos mitjans, revistes, catàlegs, galeries, museus, arxius i espais culturals i educatius, tant nacionals com internacionals. Entre els més rellevants, hi ha "Cuba, Cuba i Cuba 1993", "90's", "A los invisibles 2007", "Raval 2004-2013", "Muertitos 2012" i "Nowhere Nowhere 2016". Cada projecte té anys de planificació, desenvolupament i un suport que cerca una difusió coherent i útil en cada cas.

El 2007 se li va atorgar el premi Ciutat de Barcelona en la modalitat d'Arts Plàstiques, pel projecte "A los invisibles".

Col·labora amb diversos mitjans de comunicació i habitualment en el diari El País. Exerceix com a docent a la Universitat Autònoma de Barcelona.

És membre fundador de l'associació Centre de Fotografia Documental de Barcelona, lafotobcn.

Poesia, el carrer

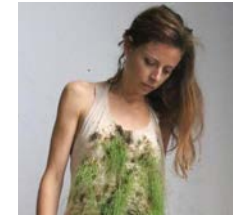
El barri de Montbau llisca cap a Barcelona, verd, nascut als peus de la serra de Collserola. Insinua línies corbes i allà, a l'altra banda de la ronda, ens espera la Clota. Un lloc per descobrir, amb jardins i poesia, el suggeridor nom d'un dels seus carrers.

El projecte: recórrer EN RESIDÈNCIA els carrers de la Clota, amb l'alumnat de l'Institut Narcís Monturiol i observar i recollir informació visual per construir la nostra cartografia personal de la zona. Montbau i la Clota són zones vertebrades per espais urbans aspres, com la ronda de Dalt i els seus grans edificis, i d'altres d'agradables i dolços, com els jardins de Montbau i els habitatges unifamiliars. Sens dubte, per la seva localització i urbanisme, amb edificis d'una gran alçària, els trajectes ens conduiran al mar... visualment.

La proposta: recórrer el territori conscientment. Transformar en poesia visual la troballa, a través de microrelats que argumentin l'experiència.

L'Institut Narcís Monturiol (Montbau, Horta-Guinardó) va fer 50 anys durant el curs 2018-2019. Ha participat en tres edicions d'EN RESIDÈNCIA: en la segona (2010-2011), amb Mar Arza; en la novena (2017-2018), amb Martí Sales, i en la desena (2018-2019), amb Bruno Ollé. En aquesta nova edició, hi participen amb un grup d'alumnes de quart d'ESO.

PAULA BRUNA EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT VAPOR DEL FIL

Mediació: A Bao A Qu

Amb el professor Jose Angel Prieto i la professora Maria Espelt

—

Paula Bruna (Barcelona, 1978) és artista i ambientòloga (treballa en gestió de medi natural i polítiques ambientals).

Les dues professions han convergit en els seus projectes artístics, en els quals estudia la interacció entre la societat i el medi ecològic que l'alberga. Actualment, estudia narratives alternatives a l'antropocèn des de punts de vista no humans, mitjançant una combinació de ciència, ficció i art.

Paula Bruna porta a terme la seva recerca artística sobre art i ecologia política en el marc del doctorat d'Estudis avançats en investigació artística de la Universitat de Barcelona. Comparteix els resultats d'aquesta investigació en congressos, publicacions (BRAC - *Barcelona Research Art Creation, Ecología Política*), tallers sobre art i ecologia (Hangar, La Escocesa, Calafou, Centre del Carme de Cultura Contemporània, UAB...) i esdeveniments i exposicions (Arts Santa Mònica, Kunstraum Lakeside, CCCB i CAN Farrera, entre d'altres). Va obtenir la beca per a la creació artística Guasch-Coranty 2018-2019 i la beca d'investigació i experimentació La Escocesa 2019. És artista resident a La Escocesa i anteriorment ho va ser a Hangar de curta (2017) i de llarga durada (2018-2020).

La proposta per a EN RESIDÈNCIA és la de generar una investigació artística al voltant dels no humans amb els quals convivim, dotar-los de veu en la configuració de la realitat i de la història, i tractar de percebre l'entorn a través d'ells. L'objectiu és deixar de banda el protagonisme hegemònic de la nostra espècie, obrir-nos a les realitats subjectives dels altres éssers vius no humans i reflexionar sobre les conseqüències del canvi de subjectivitat a l'hora d'abordar la nostra convivència amb el no humà. Les preguntes serien aquestes: Existeix una realitat no humana? Com ens hi podem acostar? Com es percep el meu entorn des d'un altre punt de vista no humà? Però també aquestes: Què és una investigació artística? Com abordem la documentació i l'exposició de l'art processual? I com es pot fer respectant el canvi de subjectivitat no humana plantejat?

L'Institut Vapor del Fil (Sant Andreu) és un centre de nova creació que ha obert les portes el setembre de 2020. De manera provisional, s'ubica a la Fàbrica de Creació i Centre d'Art de Fabra i Coats. D'aquesta manera s'afegeix al conjunt d'equipaments culturals i educatius del recinte de la Fabra i Coats. El Vapor del Fil participa a EN RESIDÈNCIA amb un grup d'alumnes de primer d'ESO.

SVANTJE BUBHOFF EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT VALL D'HEBRON

Mediació: Museu Nacional d'Art de Catalunya i A Bao A Qu
Amb les professores Laura Murillo i Maria Brugués

—
Svantje Bußhoff (*1972, Neustadt in Holstein, Alemanya). Llicenciada en Belles Arts (pintura) i postgrau d'art sonor a l'HfBK Dresden, Alemanya. Formada també en l'ofici tradicional de l'enquadrernació.

Viu i treballa a Barcelona des del 2001, on desenvolupa una obra pictòrica, gràfica, sonora i objectual, en què utilitza estratègies de destrucció i reparació.

La seva obra s'ha mostrat en biennals d'art a Tarragona, Castelló, Manacor, Tortosa, Ferrol, Pontevedra i Guimaraes (Portugal). Ha exposat també a Barcelona, Palma de Mallorca, Hamburg, Dresden i Lleida.

Imparteix monogràfics entorn del llibre a BAU Centre Universitari de Disseny, EASD Pau Gargallo, EADT de Tarragona i centres privats.
La seva obra gira entorn del no-res i la impossibilitat de la percepció d'aquesta.

La recerca formal i conceptual se centra en els dualismes de buit vs. estructura, estructura vs. detall, i actualment s'enfoca en la relació destrucció-reparació i la idea de sanar.

Es pot iniciar el discurs plantejant una sèrie de qüestions:

Què significa reparar? Quines tècniques de reparació/destrucció coneixem? Qui són els professionals dedicats a la reparació? Com treballen? Qui dins del teu entorn social repara/destrueix/construeix coses? Com? Què pot ser el reciclatge més enllà de salvar el medi ambient?

Quina relació tinc jo amb un objecte quotidià? Quan es considera útil un objecte?

En les primers sessions es pot fer una sèrie d'exercicis amb objectes i amb dibuix per experimentar i provar diferents materials i diferents estratègies de destrucció i reparació.

Es poden fer algunes sortides per conèixer gent que es dedica professionalment a la destrucció/reparació (Departament de Restauració del MNAC / empresa d'enderrocs / cirurgia). Al final es pot buscar alguna cosa trencada o defectuosa que es pugui reparar i, així, donar-li una nova vida i un nou sentit. Un possible objectiu seria fer una reparació d'alguna cosa gran treballant tots junts.

Molt a prop del Parc de Collserola, l'**Institut Vall d'Hebron** (Sant Genís dels Agudells, Horta-Guinardó) ocupa un edifici modernista de principis del segle xx projectat com a orfenat per Enric Sagnier i Villavecchia. Va iniciar la seva trajectòria com a centre educatiu durant la dècada de 1970. Aquesta és la quarta participació de l'Institut Vall d'Hebron a EN RESIDÈNCIA. De nou, amb un grup d'alumnes de segon d'ESO. Margarita Andreu (2010-2011), Agnès Pe (2018-2019) i Alejandro Palacín han estat els artistes residents d'edicions anteriors.

VIVIANE CALVITTI EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT BARRI BESÒS

Mediació: Antic Teatre
Amb el professor Jordi Sánchez

—
Viviane Calvitti. Diplomada en Magisteri al Brasil, també té estudis de dansa clàssica, dansa moderna, contemporània i jazz a la ciutat de São Paulo, i examen de la Royal Academy of Dancing de Londres. A Barcelona, es perfecciona en la tècnica del *release*, en el contacte improvisació i el moviment improvisació. Participa en el grup de recerca "Rasa sobre cos, moviment i dansa" amb Lipi Hernández.

Treballa com a ballarina en companyies del Brasil i imparteix classes de dansa clàssica a nens. El 1991, arriba a Barcelona i des d'aleshores ha col·laborat com a ballarina en diverses companyies de dansa contemporània, com ara Ballet Contemporani de Barcelona, Iliacan, Lanónima Imperial, Danat Dansa, Cia. Comediants, Las Malqueridas, Mudances, General Eléctrica, La Vana Gloria, Senza Tempo, Nats Nus o Antigua i Barbuda, entre d'altres, creant diversos espectacles presentats per Europa, Amèrica i Àsia.

Com a coreògrafa, ha creat espectacles amb Andrés Waksman i Susana Goulart. També ha fet coreografies per a publicitat, per a esdeveniments a la ciutat de Barcelona i per a espectacles de teatre i música, i també per a companyies de carrer com Antigua i Barbuda.

Ha impartit classes de dansa contemporània a les escoles El Timbal, Varium i tragantDansa, i en els espais de creació La Caldera i La Poderosa. També ha fet classes per a Iliacan, Senza Tempo, Sol Picó, Las Malqueridas, entre d'altres.

Amb Ricardo Alcántara, escriptor, i Montse Tobella, artista plàstica, creen un grup d'expressió creativa que uneix la paraula, la plàstica i el moviment, i desenvolupen tallers per a professorat de primària i per a la Universitat Autònoma de Barcelona. Participa en el projecte social "Barris en dansa", d'Álvaro de la Peña.

Actualment imparteix classes de dansa i ioga a Barcelona; imparteix dansa contemporània i creativa a l'escola El Gornal; i també treballa a l'escola d'educació especial L'Estel - Can Bori, amb infants amb discapacitat intel·lectual.

Ha dissenyat i realitzat vestuaris per a companyies de dansa com Senza Tempo, Nats Nus, Nats Nens, La Fura dels Baus, entre d'altres; per a espectacles infantils a L'Auditori de Barcelona; per a esdeveniments a la Pedrera i al Tibidabo, i per a artistes independents com Leandre Ribera, Patricia Habchy, Pep Callau i Fabiana Monsalú.

Tantes hores pels estudis i escenaris ballant, creant, investigant, mirant, intercanviant passos i coneixements, posant la mirada cap a dins en allò que sents, com et sents, com et mous i per què et mous, et construeixen com persona dansaire.

M'interessa el focus del cos com a presència de l'ésser, treballar la dansa per descobrir com flueix l'energia interna i com això transforma la presència. M'in-

teressa descobrir el moviment de cada ésser/alumne i ser particip de la seva transformació.

A través d'aquesta ciència que és la dansa, se'ns permet comunicar, pensar, sentir, crear, i descobrir la relació entre l'emoció i el fet d'estar.

Cada grup que s'obre és un repte diferent, perquè depèn de la composició i la relació dels individus. Per això, encara que es treballi en les mateixes consignes, els mateixos passos i els mateixos materials, el resultat sempre serà diferent.

Després apareix l'escena. Investigar i descobrir les diferències que tenen lloc amb aquella persona dansaire quan estem treballant en l'estudi - mirada íntima, i quan estem tenint una experiència escènica - mirada del públic.

Des dels seus inicis, l'any 1977, l'**Institut Barri Besòs** (el Besòs i el Maresme, Sant Martí) s'ha desenvolupat com un centre educatiu, cultural i comunitari, amb un treball conjunt entre pares i mares, docents, alumnes, veïns, administracions, entitats i institucions. Aquesta és la cinquena participació consecutiva del Barri Besòs a EN RESiDÈNCiA, amb un grup d'alumnes de segon d'ESO. Anteriorment ha participat en el projecte amb les residències de La Calòrica, Mariona Naudín, Andrés Waksman i nyamnyam.

DAVID CLIMENT EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT SALVADOR ESPRIU

Mediació: Mercat de les Flors – Graner

Amb la professora Montalbà Bori. Amb les professores Montalbà Bori i Mònica Sandoval

David Climent neix a Castelló el 1977, fill d'una carnissera i un paleta. La influència artística més propera és la del seu oncle Paulino, cantant en orquestres per a noces, batejos i comunions. Abans de descobrir la faceta creativa, desenvolupa diferents activitats, com ara *boy scout*, atleta, paleta, ajudant de topògraf o cambrer, entre d'altres.

Al voltant del 1993, funda La Nefaria i Poaldefem, on participa en una sèrie de *performances* que sorgeixen d'un fort compromís social i polític. Després d'uns anys de creacions instintives i autodidactes, el 1997 decideix començar a formar-se com a actor, per a la qual cosa fa diversos tallers i seminaris i estudia a l'Aula de Teatre de la Universitat Jaume I. Allà funda, al costat d'altres alumnes, La Casual, una companyia de teatre vinculada a la universitat, i hi coneix Pablo Molinero, amb el qual el 2003 crea Loscorderos.sc.

Ha treballat com a intèrpret amb companyies com La Danaus, Sol Picó, La Fura dels Baus, Visitants, La Viuda, amb creadors com ara Sergi López, Jorge Picó, Juan Carlos Llerida i Enric Montefusco. També ha col·laborat en diferents projectes escènics com ara els següents: *Caín & Caín* de Mal Pelo, *Pelat* de Joan Català, *Compra'm* i *The legend of burning man* d'Insectotròpics, *Wasted* i *La calavera de Connemara* d'Iván Morales, *Ji Gou* de Neus Vila Jurgens, entre d'altres. Des del 2016 també desenvolupa juntament amb Pia Nielsen (Miss Q) el projecte musical Animal Vegetal.

LA SIMFONIA DE LES DIFERÈNCIES

L'acte creatiu com a diàleg amb el que ens envolta. Reconnectar amb els nostres impulsos, amb el nostre instint, per posar-los en diàleg amb el col·lectiu. Però com podem formar part d'un col·lectiu sense perdre la nostra essència, la nostra identitat? Despertant la curiositat per l'altre, deixant que les diferències no siguin un impediment per a la comunicació sinó una possibilitat d'aprenentatge. Una possibilitat de mirar el món amb uns altres ulls.

Per tant, ens centrarem en la creació d'un codi creatiu que ajudi a la interrelació de les particularitats i diferències, una espècie de vocabulari compartit pel grup, però que ens permeti gaudir de les individualitats i assaborir la potent energia del col·lectiu.

- Entrenament físic i vocal.
- Treball amb pautes físiques per entrenar l'escolta (individual, en parella i en grup).
- L'espai com a input creatiu.
- Creació de text i context a partir de l'acció.

L'**Institut Salvador Espriu** (el Clot, Sant Martí) va ser posat en marxa l'any 1996 i està situat a la plaça de les Glòries. Ocupa un edifici de nova planta, al costat del Centre Cultural La Farinera del Clot. Participa per segona vegada a EN RESiDÈNCiA, amb un grup d'alumnes de quart d'ESO. En l'onzena edició del programa va acollir la residència de Clara Nubiola.

CARLA FARRENY I MARTA VILARDELL EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT JOAN FUSTER

Mediació: La Central del Circ

Amb les professores Estela Alonso i Alicia Muniente

Carla Farreny és una artista multidisciplinària procedent d'una família d'artesans joiers, fascinada pel treball manual. Formada en trapezi fix i verticals al Centre de les Arts del Circ Rogelio Rivel i a l'Escola de Circ de Bordeus. A França treballa en els àmbits de les arts escèniques i les arts plàstiques amb Chloé Moglia, Les Intouchables i Meris Angioletti. El 2017 produeix el documental *Les mains de mon père*. El 2018 es gradua com a tornera a l'Escola de les Arts i Tècniques de la Ceràmica de París. El 2019 inicia el primer projecte personal, *Tour*, una peça híbrida que li permet reflexionar sobre la transmissió dels oficis.

Marta Vilardell estudia Publicitat i Relacions Públiques a l'Escola Superior de Relacions Públiques (UB) des de l'any 2009 fins a l'any 2013. L'any 2017 s'especialitza en Antropologia Visual a l'Institut d'Estudis Fotogràfics de Catalunya (IEFC) i s'instal·la com a fotògrafa freelance col·laborant esporàdicament amb Sonny España, La Companyia Totum Teatre, i grups musicals com Xiula, Señor Oca, Bringthnoise, entre d'altres. Participa en col·laboracions de més durada com Mimesis Deco, el grup MasiMas, les sales Jamboree i Tarantos, i el Festival Mil·lenni.

El procés de creació pren com a punt de partida la confrontació entre elements contraris com són la terra i l'aire, el treball públic de l'escena i la intimitat del taller, així com la tecnologia i l'artesanía i l'observació de com cohabitin aquests elements contraris i on resideixen les similituds que els fan apropar-se, dialogar i nodrir-se. Simone Weil pensa que el treball manual s'hauria de considerar com el centre de la cultura, i sosté que la separació creixent al llarg de la història entre l'activitat manual i l'activitat intel·lectual ha estat la causa de la relació de dominació entre el poder que exerceixen els que dominen la paraula sobre els que s'ocupen de les coses. Imaginem aquest procés com un "camp de treball" on poder confrontar i experimentar tres tècniques manuals: el torn de terrissaire, el trapezi i la fotografia. I és que, per tenir una mínima presa de contacte amb el món, intel·lectualment parlant, no fa falta tenir una mínima capacitat d'accionar manualment sobre ell?

L'Institut Joan Fuster (Navas, Sant Andreu) es va crear el 1995. Ocupa l'antic edifici del Col·legi Juan Bosco, al costat de la característica església homònima projectada a l'avinguda Meridiana pels arquitectes Ricard Sancho Beltran i Francesc Escudero Ribot a mitjan dècada de 1970. Després de les residències d'Iván Morales, En Diciembre i Magda Puig, l'Institut Joan Fuster participa per quarta vegada consecutiva a EN RESIDÈNCIA; de nou, amb alumnes de segon d'ESO i consolidant els vincles amb la creació escènica contemporània.

JORDI FERREIRO EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT JAUME BALMES

Mediació: Experimentem amb l'ART

Amb la professora Elisenda Vila i el professor Antoni Heitzmann

Jordi Ferreiro (Barcelona, 1982) és artista i educador. El seu treball explora el concepte de mediació institucional i com l'art pot ser una possibilitat per intervenir i canviar els espais burocràtics responsables d'administrar el coneixement, construir el que entenem per cultura i regular la nostra manera d'entendre el món.

A partir del seu interès per les pedagogies experimentals i el treball *site-specific* (in situ), Ferreiro utilitza instal·lacions, *performances* i formats entesos com a educatius (visites guiades, audioguies, etc.) per generar "estats d'excepció" dins de les institucions culturals, amb l'objectiu d'experimentar noves infraestructures i models de governança. Sota aquestes premisses, Ferreiro ha portat a terme projectes a les institucions internacionals següents: Z33 (Bèlgica), Galeria Zacheta (Polònia), Museo del Oro (Bogotà), Lugar a Dudas (Cali), Academia Valand (Göteborg), Museo Cerrillos (Xile), Gaité Lyrique (França) i TEOR / ética (Costa Rica). També ha treballat en nombroses institucions de l'Estat espanyol, com el MACBA, el Museu Nacional d'Art de Catalunya, Matadero, La Casa Encendida, Museo Thyssen-Bornemisza i el Centre d'Art Fabra i Coats, entre d'altres.

El projecte que es durà a terme a l'Institut Jaume Balmes es construeix al voltant del 175è aniversari del centre i la seva història com un dels primers instituts de secundària públics de la ciutat de Barcelona i de Catalunya.

En un curs escolar de molta incertesa i reformulació com es preveu aquest 2020-2021, el projecte que volem desenvolupar amb l'Institut Jaume Balmes, pretén treballar a través de la història del centre educatiu, el passat, present i futur de l'educació a Catalunya, i donar resposta a algunes de les preguntes següents: Quina és la funció de l'escola en temps de confinament? Pot ser l'educació una activitat col·lectiva encara que estem separats en la distància? Podem trobar altres maneres de compartir i socialitzar a través de les arts? Pot el pensament contemporani ser un espai per imaginar un futur postcovid?

El treball de Jordi Ferreiro es desenvolupa principalment en forma d'intervencions artístiques en els engranatges de les institucions educatives (com per exemple museus i escoles). Aquesta pràctica artística en la confluència entre les arts i la mediació vol establir un escenari de recerca on la institució, alumnes, equip de mediació i l'artista treballin plegats a través de metodologies performatives i horitzontals per generar un espai de reflexió conjunta.

Fundat el 1845, l'Institut Jaume Balmes és l'institut de secundària més antic de Barcelona. Des del 1942, està situat a la Dreta de l'Eixample, a la cruïlla de Pau Claris amb Consell de Cent. Després de les residències de Pep Duran, Alicia Casadesús, Claudia Pagès i Isabel Barrios, l'Institut Jaume Balmes participa per cinquena vegada consecutiva a EN RESIDÈNCIA, amb un grup d'alumnes de quart d'ESO.

RAQUEL FRIERA I XAVIER BASSAS EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT POETA MARAGALL

Mediació: MACBA

Amb les professores Pilar Domènech i Maria Sanchez

Raquel Frieria va obtenir, primer, la llicenciatura d'Econòmiques. Aleshores, va treballar en empreses que l'obligaven a tenir un índex de vendes més alt cada trimestre. Allà va entendre com funciona la productivitat, des de dins de la maquinària. Va començar després la llicenciatura de Belles Arts, perquè sentia que allà es tractava tota una altra cosa, un altre món, un altre temps. I després va continuar estudiant, però d'una altra manera.

Els seus projectes artístics van començar dinamitant, precisament, tot allò que havia après en aquella llicenciatura d'Econòmiques: *Sobre perder el tiempo* (2007), *Maltepe* (2007), *Tiempo libre* (2009), *Habana-Guáimaro* (2010). Hi van seguir altres projectes que denunciaven els dispositius de control social: els centres d'internament d'estrangers, les identitats racials o religioses, la moral econòmica, entre d'altres. El pensament feminista l'ha acompanyat cada vegada més en els seus treballs i l'ha ajudat, finalment, a sintetitzar el qüestionament del temps com el dispositiu essencial de la producció de subjectivitat en les nostres societats.

Xavier Bassas treballa com a professor d'Estudis Francesos a la Universitat de Barcelona (on ha conegut la precarietat i la pobresa de temps) i també com a traductor del pensament francès (precarietat d'euros per pàgina traduïda, però amb unes meravelloses edicions), i és filòsof de vocació (més proper als filòsofs del segle XVIII que a la filosofia acadèmica actual). A banda de les seves nombroses traduccions i edicions, recentment ha publicat dos llibres: *Jacques Rancière. L'assaig de la igualtat* (també en castellà, Ed. Gedisa) i un diàleg amb el mateix Jacques Rancière, titulat *El litigio de las palabras. Diálogo sobre la política del lenguaje* (NED Ediciones, 2019).

Juntament amb nombrosos còmplices, Raquel Frieria i Xavier Bassas s'han proposat la fundació de l'*Instituto del Tiempo Suspendido* (ITS). És un projecte que combina els mitjans de l'art i el qüestionament de la filosofia, un projecte de vida per, almenys, tres raons: perquè uneix la seva vida de parella amb una recerca i una lluita conjunta i quotidiana ("allò personal és artístic"); perquè saben quan comença oficialment aquest projecte —ara en el MUSAC, la seva primera seu—, però no saben si acabarà, per la magnitud de l'horitzó, en algun moment de les seves vides; i, finalment, perquè l'Institut del Temps Suspès concerneix transversalment la vida de totes i tots, de nadons a gent gran.

Amb les seves (in)accions, l'ITS no es limita a posar "la vida en el centre", com proposa cert pensament feminista, sinó que entén que posar la vida en el centre és posar el temps suspès en el centre de les nostres vides.

Proposta: crononormativitat, cronopaties i emancipació temporal (o: "Contra el temps", o "A la recerca d'un altre temps", o "Una altra màquina del temps")

Primeres aproximacions

Intencions: la nostra intenció és orientar la residència envers l'exploració de la forma en què vivim el temps a la nostra societat. A partir d'un plantejament general, anirem aprofundint en la manera en què elles i ells viuen el temps en tots els àmbits de la seva vida com a adolescents (personalment, amb la família, a l'escola, en les activitats d'oci, etc.).

Aquesta exploració es planteja com un treball en comú al llarg del curs, on nosaltres anem proposant preguntes, exercicis, reflexions, i elles i ells van fent el seu camí que, alhora, comparteixen amb nosaltres. Així mateix, cal precisar que no volem treballar el temps de manera general (com una ontologia que preguntés "què és el temps?"), sinó incidir en la manera com vivim el temps i les desigualtats, les angoixes, els problemes personals i socials que implica avui en dia. És una exploració, doncs, crítica. Partirem del nostre projecte en curs de l'Institut del Temps Suspès per emmarcar clarament la residència i les nostres intencions.

Objectius: voldríem dirigir les sessions cap a la desnaturalització de la forma hegemònica de viure el temps actualment (temporalitat cronomètrica, tèlica, homogènia) i també de totes les formes de viure el temps, siguin les que siguin. Volem qüestionar la crononormativitat naturalitzada, tant la productivista (en època neoliberal) com qualsevol altra naturalització del temps com a forma de biopoder.

L'**Institut Poeta Maragall** (Antiga Esquerra de l'Eixample) va ser el primer institut mixt de Barcelona. Creat el 1932, en plena II República, també acollí el primer batxillerat nocturn de la ciutat (1955). L'actual edifici és de 1967. Aquesta és la cinquena participació del Poeta Maragall a EN RESiDÈNCiA. Anteriorment hi han desenvolupat processos de creació Xavier Bobés, L'Automàtica, Josep Pedrals i Antoni Abad. En aquesta dotzena edició, hi participen amb un grup d'estudiants de quart d'ESO.

LLÀTZER GARCIA EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT L'ALZINA

Mediació: Sala Beckett / Obrador Internacional de Dramatúrgia
Amb la professora Mercè Cos i el professor Sergi Martí
—

Llàtzer Garcia (Girona, 1981). Ha dirigit peces de Beckett i de Shakespeare, teatre documental i concerts de grups com Els Amics de les Arts. També dirigeix els seus textos teatrals: *Au revoir*, *Lumière* (premi Ciutat de Sagunt), *Sweet nothing* (premi Ciutat d'Amposta), *Vent a les velles* (premi Marqués de Bradomín, Círculo de Bellas Artes de Madrid), *Ens hauríem d'haver quedat a casa* (Festival Temporada Alta, Sala Muntaner), *Kafka a la ciutat de les mentides* (Festival Grec), *La terra oblidada* (premi Ciutat de Gandia, Sala Flyhard), *La pols* (Premi de la Crítica i Premi Serra d'Or, Sala Flyhard / La Villarroel / Teatro Fernán Gómez), *Sota la ciutat* (Teatre Lliure), *L'última nit del món* (Sala Flyhard), *Els nens desagraïts* (Premi de la Crítica, Sala Beckett) i *Els somnàmbuls* (Festival Temporada Alta). També firma adaptacions de textos de Ray Bradbury, James Joyce i Arnold Wesker.

Ha dirigit la pel·lícula *La pols*, estrenada al Festival de Màlaga i per la qual posteriorment va rebre el premi del jurat i del públic del festival Nuovo Cinema d'Europa de Gènova. Ha impartit tallers i seminaris a la Sala Beckett, l'Escola Superior de Cinema i Audiovisuals de Catalunya (ESCAC), l'escola universitària ERAM i al Col·legi del Teatre de Barcelona. Algunes de les seves obres estan traduïdes al castellà i a l'anglès.

Falten algunes setmanes per començar a anar a l'institut i conèixer els adolescents, per la qual cosa encara no tinc res clar. Ara bé, entenc el projecte EN RESIDÈNCIA com un procés creatiu tant per als alumnes com per a mi mateix. Durant aquest procés compartirem experiències i punts de vista, dialogarem i exposarem les nostres inquietuds i tot acabarà desembocant en un text dramàtic, creat entre tots plegats. El què i el com aniran apareixent durant les trobades, en què també aniré introduint aquests joves al fet teatral en tots els seus vessants —filosòfics, socials i lúdics— i en totes les peces que componen el seu engranatge.

L'Institut L'Alzina (el Congrés i els Indians, Sant Andreu) es va posar en marxa el 1982. Està situat en un extrem del districte de Sant Andreu, i limita amb el barri de Navas i amb els districtes de Nou Barris i Horta-Guinardó. Aquesta és la segona participació consecutiva de L'Institut L'Alzina a EN RESIDÈNCIA, amb un grup d'estudiants de tercer d'ESO. Després del procés de creació de Marc Artigau, L'Alzina torna a apostar per la creació dramaturgica contemporània.

EULÀLIA GARCIA VALLS EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT ESCOLA ANTAVIANA

Mediació: A Bao A Qu

Amb el professor Jorge Carrasco. Amb la col·laboració de Carme Salinas Soler i Nando García
—

Eulàlia Garcia Valls és graduada en Arts i Disseny a l'Escola Massana (Barcelona) i actualment resident a Hangar (Barcelona, del 2019 al 2021). Recentment ha estat seleccionada per formar part de la BIAM 2020 (Biennial d'Art Ciutat d'Amposta) i és finalista del premi Miquel Casablanques, en la modalitat de projecte.

Ha sigut també resident a De Ateliers (Amsterdam, del 2017 al 2019), a Fabra i Coats (Barcelona, del 2015 al 2016) i a l'Estruch (Sabadell, l'any 2014, amb el col·lectiu Placa Turca).

El 2019 va guanyar el premi en modalitat de creació de la Sala d'Art Jove, amb el projecte "Instal·lar un fals sostre", i ha participat en les exposicions "TRAFFIC" (Barcelona), "Speak, memory" (W139, Amsterdam), "Rooms of Now #2" (Middelburg, Vleeshal), "Once a Closely Guarded Secret" (De Ateliers, Amsterdam) i "Pas 4: Col·lapse. Instal·lar un fals sostre" (Sala d'Art Jove, Barcelona).

La seva pràctica es constitueix a través del concepte de l'*add-on*, de gestos i intervencions que busquen tensar la relació que hi ha entre el context on se situen i el comportament que adoptem dins d'ell. Són transformacions poc perceptibles que volen provocar un estat de replantejament, negociació i incomoditat entre els elements involucrats en l'entorn on les planteja. Treballa a partir d'allò que existeix, amb propostes immersives, específiques en relació amb la temporalitat i el lloc on duu a terme cada projecte.

En lloc de començar a crear partint d'una eina formal (com pot ser l'escultura o els processos sonors), proposa iniciar el procés partint de quines són les preguntes que podem fer-li al nostre context per replantejar-lo, posar-lo en dubte, per poder-lo transformar. Aquesta pràctica parteix de preguntar per què les coses són com són.

Iniciar aquest qüestionament a partir de l'espai: observant i analitzant el que ens envolta per poder entendre quines estructures i jerarquies de poder el componen. Un altre tema que té molt a veure amb l'espai és la percepció de la temporalitat, sobre la possibilitat de jugar amb el temps com a element d'aquest espai per transformar i sobretot qüestionar-nos com vivim el nostre dia a dia i com construïm la percepció de normalitat i realitat.

L'Institut Escola Antaviana (les Roquetes, Nou Barris) té una forta vinculació amb les famílies, el barri i els seus equipaments, com l'Ateneu de Nou Barris, que és referent per a tota la seva comunitat educativa. Aquesta serà la tercera participació consecutiva de l'Antaviana a EN RESIDÈNCIA, amb un grup d'alumnes de segon d'ESO. Nora Ancarola i Marga Ximénez (2018-2019) i Sebastián García Ferro (2019-2020) van participar en les edicions anteriors.

CLARA GASSULL EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT LLUÍS DOMÈNECH I MONTANER

Mediació: Fundació Joan Miró de Barcelona

Amb les professores Teresa García i Montse Garriga

—

Clara Gassull (Barcelona, 1994) combina projectes i mediació artística. Utilitza la fotografia juntament amb altres llenguatges com el dibuix, la paraula, l'escultura, el vídeo o la *performance* amb els quals sovint explora la relació entre el joc i el lloc, així com el nexa entre aquests dos termes, convidant a la contemplació, la reflexió i l'acció.

Graduada en Belles Arts a la Universitat de Barcelona (UB) i en Fotografia a l'Institut d'Estudis Fotogràfics de Catalunya (IEFC). Des del 2019 porta el programa pedagògic de Can Manyé, espai d'art i creació contemporània d'Alella. Recentment i juntament amb Israel Ariño, amb el qual comparteix projectes des del 2016, han creat LaBabuch, un espai cultural dedicat a trobades i tallers amb diferents autors, especialment enfocats al llenguatge fotogràfic.

El seu treball està representat per Fiftydots Gallery i s'ha pogut veure als festivals BFoto (2016), Lumínic Festival (2018) i Fotointerpretacions (2019). També a Fiftydots Gallery (2018) i Espace Séraphine Louis (2019).

Lloc, joc i prospecció per començar.

Parar. Contemplar i esperar. Després explorar, estudiar, recollir i intervenir. Establir així una relació amb el lloc.

Prospecció, de *prospicere*, de 'mirar enllà'. També d'explorar, analitzar i indagar.

Joc per ser constant, repetitiu, lúdic. Pot ser-hi a tot arreu i pot ocórrer en qualsevol moment.

Lloc, com *llar*, es defineix per les coses que hi passen i el caracteritzen, per ser com és. El mot que en castellà és *hogar* prové d'*hoguera*, el foc que transmet escalfor, caliu.

Es poden tractar aquests tres temes com a mètode de treball utilitzant la fotografia i altres disciplines de la pràctica artística per així establir una relació amb l'entorn.

L'Institut Lluís Domènech i Montaner (la Marina de Port, Sants-Montjuïc) es posà en marxa el curs 1996-1997. Participa per cinquena vegada al programa, després de les residències de Francesc Torres, BTOY, Ro Caminal i Víctor Ruiz Colomer. Una vegada més, hi participa un grup d'alumnes de tercer d'ESO.

JULIANE HEINEMANN EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT MILÀ I FONTANALS

Mediació: L'Afluent

Amb les professores Cristina Abelló i Monti Galdón

—

Juliane Heinemann. Nascuda al Berlín oriental el 1980, va viure una infantesa marcada pels canvis posteriors a la caiguda del Mur. Com a membre de l'ensemble infantil del Friedrichstadtpalast Berlin, va gaudir d'una educació precoç en el teatre, la música i la dansa. Després de fer estudis de cant modern / jazz al reconegut JIB Berlin, el 2005 es va traslladar a Barcelona, on aviat es va veure implicada en diversos projectes que li obririen el camí d'una extensa trajectòria musical. La seva creació artística es caracteritza per la inquietud de fer cançons i l'experimentació amb diversos estils i formats que van del jazz, el pop i el folk fins a l'electrònica, en solitari o amb banda. El seu últim projecte, l'espectacle musical i visual *L'últim camí de Walter Benjamin*, va rebre el premi Puig Porret 2018 i va ser el concert inaugural del Mercat de Música Viva de Vic (MMVV) 2019. Més enllà de la carrera en solitari, és coneguda també com a *sidewoman* (corista, guitarrista i teclista) de bandes com Delafé y las Flores Azules, Steven Munar & The Miracle Band, Maria Rodés i, en l'actualitat, la banda de Sanjosex. Sempre ha combinat la seva carrera artística amb la docència; actualment és professora de cant al Conservatori del Liceu.

El meu punt de partida és la creació de cançons que poden resultar en un concert al final de curs. Els textos i les lletres reflexionaran sobre la identitat i l'univers emocional que hi va lligat. Farem dinàmiques relacionades amb l'escriptura creativa aprofitant espais alternatius, com el carrer per observar o la biblioteca per a moments d'introspecció. En relació amb la creació musical, treballarem a l'escenari per experimentar amb el cos i la veu a través de la improvisació. Aprofitarem els instruments acústics de l'escola i, alhora, farem servir instruments electrònics (*loop station*, *sampler*, sintetitzador) que portaré a classe per a sessions concretes. M'agradaria també oferir activitats puntuals com ara exposicions de fotografia o de caire interdisciplinari, sempre seguint la mateixa temàtica, per inspirar-nos i conscienciar-nos sobre altres possibles expressions artístiques.

L'Institut Milà i Fontanals (Raval, Ciutat Vella) té el seu origen en l'Institut Escola Pi i Margall, creat el 1933, durant la II República. A partir del curs 1961-62 se situà en un edifici nou dissenyat expressament com a institut d'ensenyament mitjà, que és la seva ubicació actual. Aquesta és la setena participació del Milà i Fontanals a EN RESIDÈNCIA. Aquesta vegada, amb un grup d'estudiants de quart d'ESO. En edicions anteriors ha acollit a losCorderos, Jordi Mitjà, Lolo & Sosaku, Ricard Trigo, Maria Arnal i Serafín Álvarez.

MANS O EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT ESCOLA EL TIL-LER

Mediació: L'Afluent

Amb la professora Lluïsa Ayza i el professor Pol Bolívar

—

Mans O és Roman Daniel Esteba. Gràcies al seu primerenc cultiu del dibuix, el ball, l'ús del CD de butxaca (Discman), l'interès per la creació musical i la cultura hip-hop, avui dia aconsegueix comprimir les seves habilitats en el seu projecte musical de manera permanentment mutable i interdisciplinària. Graduat en Disseny i professor de noves tendències a Elisava, intenta qüestionar condicions culturals basant-se en la improvisació i l'estimulació dels sentits de manera vorticial. El seu primer *release* oficial va portar-lo a tocar al Sónar 2015, així com a punxar al Boiler Room, a viatjar a Sant Sebastià, Madrid, Àustria, Alemanya, Holanda, Bèlgica i a tocar en nombrosos festivals i sales de Barcelona i rodalia. Els darrers anys ha desenvolupat el seu projecte multidisciplinari més ampli, presentat al Sónar 2019, i alhora ha treballat amb marques com Apple, mantenint-se sempre en contacte amb creatius i artistes de l'escena i sense deixar de participar en diversos projectes col·laboratius. Avui, amb el seu recent *Dos Orejas Mixtape* i amb col·laboracions en procés amb artistes locals, així com amb la producció dels debuts d'Ikram Bouloum (representada per Canada), es consolida com a productor innovador en l'àmbit dels sons urbans. Actualment prepara un release amb el segell portuguès XXIII en el qual cada *track* inclourà dos *featurings* del seu entorn, i, alhora, ultima la segona referència del projecte Wesphere.

Exploració de l'escolta conjunta, la improvisació metodològica i l'expressió rítmica i sonora a partir de referències musicals i artístiques properes als alumnes per generar derives que puguin aportar noves perspectives i un enriquiment mutu mitjançant eines com el cos, la percussió, els instruments disponibles a les aules, ordinadors i aparells com pedals de delay o sintetitzadors.

L'Institut El Til·ler (el Bon Pastor, Sant Andreu) participa per primera vegada a EN RESIDÈNCIA. Com a centre educatiu té un projecte singular de música que articula la resta de projectes. El Til·ler posa en valor la sensibilització sobre tots els llenguatges de la creació artística com a instrument per a la transformació educativa i per generar oportunitats en clau d'equitat cultural.

RICARDO PÉREZ-HITA EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT VERDAGUER

Mediació: El Born Centre de Cultura i Memòria i Transductores

Amb les professores Míriam Lanzaco i Marcela Lamas

—

Ricardo Pérez-Hita (Barcelona, 1992) treballa en els àmbits de la mediació artística i la cultura comunitària, combinant les pràctiques col·lectives amb el seu treball individual.

Investiga sobre composició sonora i remesclosa musical a través de projectes com C500 o CrisCris, projectes que l'han portat a presentar els seus treballs a "Hugs are underestimated, never undervalued" per Gracias por su Visita a EtHall en el marc d'Art Nou 2019 o a "Estat previ" de Platform Harakat a Es Baluard. En col·laboració amb Helena Vinent, va participar a la peça *Error Code: 502 Proxy Error*, fent el so en directe per a la *video-performance* d'obertura de l'exposició "Produir, produir, produï(t)" (LOOP, 2018).

Forma part del col·lectiu Higo Mental, projecte d'interpretació en clau feminista de material audiovisual usurpat d'internet, actiu des del 2014 i que ha estat a espais com Storm And Drunk (Madrid), Etopía Centro de Arte y Tecnología (Sàrrega), Centro de Arte 2 de Mayo (Móstoles) o Homesession (Barcelona).

És soci fundador de la cooperativa LaLaberinta, amb la qual desenvolupa projectes d'educació i mediació cultural des de la responsabilitat amb el territori. Entre els projectes que han dut a terme, destaquen "Relats de l'Arnau" i "Creuem el Paral·lel", per l'Arnau Itinerant, i el BornLab, Laboratori Ciutadà de Memòries, per El Born CCM.

El punt de partida és la relació que tenen els i les alumnes amb els nuclis del barri del casc antic: Sant Pere, Santa Caterina i la Ribera. Una relació feta d'ancoratges al paisatge urbà, memòries apreses i xarxes de suport del tot diverses, entre d'altres. Per començar a explorar aquesta qüestió, es tindrà l'acompanyament de col·lectius de base, garants del fet que la paraula *barri* no perdi sentit.

Les eines amb què s'assajaran formalitzacions seran llenguatges vinculats a l'autoedició visual i sonora, del fanzín al podcast, experimentant amb l'apropiacionisme (copiar és bo!), la cultura *remix*, però també l'arxivística, l'escolta activa i la gravació de postals sonores...

No obstant això, la formalització final la decidirà el grup segons els seus interessos. Es facilitaran pràctiques que vagin de la *performance* a la instal·lació, de la deriva artística al videoart o, fins i tot, la mediació artística.

L'Institut Verdaguier (Sant Pere, Santa Caterina i la Ribera, Ciutat Vella) està situat al Parc de la Ciutadella. L'edifici es va construir entre els anys 1716 i 1748, i formava part de la Ciutadella de Barcelona. L'any 1932, en el context de la II República, va passar a ser institut escola de la Generalitat de Catalunya. Aquesta és la tercera participació consecutiva de l'Institut Verdaguier a EN RESIDÈNCIA. De nou, amb un grup d'alumnes de quart d'ESO. En edicions anteriors, hi van desenvolupar processos de creació Adrian Schindler (2018-2019) i Lo Relacional (2019-2020).

DAVID PROTO EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT BERNAT METGE

Mediació: Experimentem amb l'ART

Amb la professora Lali Soler i els professors Amadeo García i Miquel Palau

—

David Proto (Barcelona, 1984) és artista visual, dissenyador gràfic i enginyer de xarxes socials. Llicenciat en Belles

Arts per la Universitat de Barcelona i Màster en produccions artístiques i recerca (Barcelona).

El seu treball transita entre les pràctiques artístiques contemporànies, hacktivisme, el desenvolupament hipermèdia i les xarxes de col·laboració com a eines per a la transformació social. Els projectes que desenvolupa qüestionen les diferents maneres d'exercir el poder, el control, o l'opressió i tots els seus conflictes derivats. Per això desenvolupa diferents estratègies i alternatives que creen interferències en el relat dominant i interrupcions en l'explicació oficial del món.

Proto és membre del col·lectiu d'art i activisme enmedio.info, on exploren la potència transformadora de les imatges i els relats creant intervencions d'acció directa no violenta.

Imparteix conferències i tallers en universitats sobre artivisme i tecnologies disruptives. Actualment organitza el taller de aptivisme on es creen aplicacions mòbils de manera col·lectiva enfocades en la resolució de conflictes socials.

Dirigeix Memetro.net, una xarxa internacional de desobediència creativa i guerrilla de la comunicació enfocada en el dret de llibertat de moviment. Des de l'any 2017 dirigeix la Creativechain Foundation, (creaproject.io) entitat que desenvolupa tecnologies distribuïdes de programari lliure, creació col·lectiva, criptoeconomia i democràcia líquida per a la creació de comunitats creatives descentralitzades.

Ha exposat els seus treballs en diversos museus, galeries i festivals de Barcelona, com l'Arts Santa Mònica, La Virreina, Sala d'Art Jove, Liminal GR i LOOP Festival, i d'àmbit internacional com ara Museu Art Útil (Eindhoven), Clock Tower (Nova York), Neue Gallery (Innsbruck, Àustria), entre d'altres.

Els projectes de David Proto neixen d'un malestar que requereix una resposta col·lectiva capaç de destensar, desarticular o revertir l'origen de la problemàtica. El seu treball gira entorn d'espais de conflicte relacionats amb les maneres d'exercir el poder, la vigilància, la biopolítica, les formes de governança, les economies alternatives, la llibertat d'expressió o la justícia social.

La resolució de conflictes socials o culturals a través de l'art necessita un procés de treball transversal entre disciplines. L'humor, la ficció i els *mass media* (mitjà de comunicació de massa) són maneres de construir narracions que

l'artivisme s'apropia per generar discursos seductors i amb una posició crítica.

Aquest tipus de projectes són capaços de transformar no només l'agenda política o social, sinó també la vida de les persones implicades en aquesta mena d'experiències col·lectives.

Desplegar aquest tipus de pràctiques artístiques amb l'alumnat d'un institut suposa un repte i punt de partida per a la creació d'un col·lectiu d'intervenció creativa.

Explorant diferents tàctiques i estratègies de l'activisme creatiu, es treballarà en una estratègia que tingui com a objectiu visibilitzar, denunciar o resoldre un conflicte social o polític que afecti directament el col·lectiu.

En funcionament des del 1972, l'**Institut Bernat Metge** (la Verneda i la Pau, Sant Martí) va participar en la primera edició d'EN RESIDÈNCIA (2009-2010), amb Daniel Chust Peters. Deu anys després va acollir la residència de João Lima (2019-2020). En aquesta nova participació al programa, hi participa un grup d'alumnes de segon d'ESO.

EULÀLIA ROVIRA EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT JUAN MANUEL ZAFRA

Mediació: A Bao A Qu

Amb les professores Sandra Gimeno i Alicia García

—

Eulàlia Rovira (Barcelona, 1985) és llicenciada en Belles Arts per la UB i ha cursat el màster Art in Context a la Udk de Berlín. La seva pràctica es mostra i circula a través de *performances*, fotografies, vídeos i instal·lacions, en què ressegueix els principis que apunten les creences occidentals i com aquests es petrifiquen en els cossos, les coses i el llenguatge.

Recentment ha mostrat el seu treball a Twin Gallery (Madrid), Capella de Sant Roc (Valls), Centre d'Art La Panera (Lleida), M|A|C (Mataró), La Bianyal (la Vall de Bianya), Centre d'Art Maristany (Sant Cugat), Sala Amadís Injuve (Madrid) i properament en el marc del Gallery Weekend a la galeria eTHALL.

Des del 2013 també treballa en col·laboració amb l'artista Adrian Schindler. Han exposat a duo al Museu de Bibracte (Saint-Léger-sous-Beuvray, França), Sala Muncunill (Terrassa), Homesession i Fireplace (Barcelona), i en exposicions col·lectives o *screenings* com ara Galerie Martin Janda (Viena), àngels barcelona, Turf Projects (Croydon, Regne Unit), Centre Cultural Montehermoso (Vitòria), ZKU - Center for Art and Urbanistics (Berlín), Fabra i Coats i La Escocesa (Barcelona). El 2018 van rebre la beca d'arts visuals de la Fundació Güell.

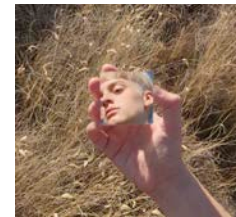
Diuen que la mirada zenital és la més poderosa, perquè, des d'allà, es controlen els terres. Creiem que tenim els peus a terra com a signe d'estabilitat i seny. Ens aferrem a la superfície com si fos la nostra base i el nostre límit. I sota ella, hi situem l'infranquejable. Els invisibles, els infraobjectes: les mines, els morts, el clavegueram, les pors i els imaginaris del subsol. La resistència a entrar en contacte amb aquest baix-món és el que ens porta a construir un aparell de distanciament i prejudici rastrejable en la lingüística i la història material dels sòls.

Partint d'aquestes qüestions, imagino una sèrie d'incursions tant literals com abstractes sota la línia del terra.

Què hi ha sota l'escola? Què amaguen les voreres? Si visquéssim fa cent anys, seriem a la ciutat del fang? Què diuen els relats de ficció subterranis? Per què creiem que hem fracassat quan toquem fons? Com és que el llenguatge m'inscriu la por de caure? Per què hi ha teòrics que ens diuen que no hi ha horitzó? Qui diu, doncs, que no estem caient en picat? I si dissuadíssim la funció jeràrquica de les paraules?... Seguiria havent-hi sobreproducció i, en canvi, subcontractes?

L'**Institut Juan Manuel Zafra** (Camp de l'Arpa del Clot, Sant Martí) va ser fundat l'any 1892 com una escola d'aprenentatge d'arts i oficis. Actualment és un centre públic d'ESO i batxillerat que incorpora alumnat procedent de les escoles del Clot i que aposta per la integració de la creació contemporània a l'aula. Cinquena participació consecutiva de l'Institut Juan Manuel Zafra a EN RESIDÈNCIA, on han participat Laia Estruch, Mariona Moncunill, Mònica Planes i Óscar Martín. Una vegada més, el Zafra hi participa amb un grup d'alumnes de quart d'ESO.

ANNA IRINA RUSSELL EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT DOCTOR PUIGVERT

Mediació: Experimentem amb l'ART

Amb les professores Mercè Gaja i Montse Llupart

—

Anna Irina Russell. Graduada en Belles Arts per la Universitat de Barcelona, on més tard va fer el Màster d'art sonor. És una de les artistes residents de llarga durada a Hangar i col·laboradora de Ràdio Web Macba, on també treballa com a educadora al museu. La seva pràctica artística es basa en allò que és lúdic com a eina d'investigació sobre els codis i les formes de comunicació i interacció, i pretén assenyalar les construccions socials establertes. Tant en les accions com en les instal·lacions amb les quals treballa, hi ha un component de temps real i viu que li fa entendre al públic no com un objecte sinó com un subjecte que es converteix en part essencial de l'acció.

Darrerament ha presentat l'exposició individual "Una luz cegadora" a la galeria Bombon Projects dins del marc d'Art Nou 2020. També ha mostrat la seva obra en exposicions com "FEMINISMES!" al Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (CCCB) o "Osmosi" a Cityart (Milà). Ha participat al SWAB 2019, a la presentació del nou espai de la Fundació Suñol i ha mostrat el seu treball individualment al Museu Can Framis - Fundació Vilacasas durant La Nit dels Museus 2018. Ha participat en diverses residències artístiques com GYCF 2019 a Jeju (Corea del Sud), BCN>TNS>ALG de JISER (Barcelona), Reitir (Islàndia) i Sketch'm Up (Marsella), sempre en projectes col·laboratius i multidisciplinaris.

Anna Irina planteja un espai de reflexió sobre les formes de comunicació, els codis d'interacció i les estructures semiòtiques de control. A partir d'un treball amb la llum i el reflex com a matèria conductora, i des de l'experiència tant col·lectiva com individual, es posarà èmfasi en el fet de desestabilitzar les estructures preestablertes a l'hora de comunicar-nos i a l'hora de relacionar-nos amb l'altre, per tal de fomentar una mirada crítica en els sistemes de vigilància i en el control dels cossos i de la informació.

Tindrem en compte com en alguns dels sistemes de comunicació que han quedat obsolets per la poca eficiència i dificultat a l'hora de controlar els fluxos d'informació des del poder, hi ha un espai de possibilitats per jugar i qüestionar algunes certeses, i s'abordarà aquest marge des de l'absurd i des de la impossibilitat d'una comunicació "real" o directa. La metodologia de recerca i creació partirà d'un diàleg i un treball sobre les tensions que es generen entre el cos, l'espai i l'objecte (o matèria) amb les quals treballarem.

L'**Institut Doctor Puigvert** (Sant Andreu) és molt a prop del nus viari de la Triunat i del curs del riu Besòs. Va començar a funcionar l'any 1985, tot i que l'actual edifici no va ser inaugurat fins al 1991-92. Novena edició consecutiva d'EN RESIDÈNCIA en què participa aquest institut, on han desenvolupat processos de creació Luis Bisbe, Jaume Ferrete, Francesc Ruiz, Luz Broto, Ana García-Pineda, Enric Farrés Duran, Max Besora i Maria Llop i Vanesa Varela. Una vegada més, el Doctor Puigvert hi participa amb un grup d'alumnes de primer d'ESO.

ARNAU SALA EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT ESCOLA TRINITAT NOVA

Mediació: L'Afluent

Amb la professora Ariadna Gàlvez i el professor Sergio Martínez

—

Arnau Sala Saez és músic i artista visual. La seva obra transita per formats que es retroalimenten, com la música i el so, la instal·lació, la pintura o el gràfic: el so tradueix estructures visuals i la forma es condensa en composicions sonores. A través d'aquest hàbitat, Arnau Sala construeix un sistema en què els elements es relacionen al voltant d'una mateixa consciència. Sala també limita les seves eines i formes d'organització a pocs elements. L'ús dels múltiples del número onze o de les escales del color blau en són un bon exemple. Aquests elements recurrents formen part d'un imaginari que li permet representar la seva relació dualista amb la fenomenologia metafísica, és a dir, entre la raó i la fe. Aquesta dualitat entre la voluntat de creure i l'escepticisme genera una desmitificació constant de la seva pròpia mitologia. Una gran part dels seus projectes musicals en els darrers deu anys ha reflexionat sobre la consciència i la percepció humanes partint de la base d'aquesta relació dicotòmica. Com *Ex Continent*, presenta projectes de naturalesa sonora en directes on proposa instal·lacions en què el so, la llum i la imatge conviuen en els plans formal i conceptual. El projecte s'inspira en alguns corrents que estudien el context social actual i la seva influència en la consciència humana; un context que s'escriu i es desenvolupa a través de les narratives que el caos global, l'excés i la confusió li proporcionen.

M'agradaria començar per intentar conèixer els interessos conceptuals i estètics (els implícits i els subliminars) dels i les alumnes per poder entendre en quin punt ens podem trobar, a través de la meva pràctica i dels seus recursos i eines, als quals ells i elles recorren durant el seu dia a dia, tant dins com fora de l'escola. Com és la seva relació amb la música que escolten, quin ús social té per a ells i elles, com la fan servir per relacionar-se, fins a quin punt en tenen un coneixement tècnic, conceptual i històric. D'aquesta manera, podria començar a imaginar un projecte híbrid dins de les pràctiques de la música, l'acció o el treball visual. Idealment, m'agradaria començar intercanviant informació d'una manera més lúdica que estrictament formativa i establir vincles estètics i personals.

L'**Institut Escola Trinitat Nova** (la Trinitat Nova, Nou Barris) es configura en un espai d'educació, comunitat i creativitat per a la Trinitat Nova per atendre tota la comunitat tal com és i per oferir una proposta integradora i coherent en tots els seus àmbits d'actuació i on els alumnes del centre se sentin interpel·lats i protagonistes en unes propostes i espais que interaccionen amb el barri i els altres infants i joves que participen en les propostes de l'equipament. Segona participació d'aquest centre a EN RESIDÈNCIA. En l'onzena edició (2019-2020) va acollir Isamit Morales. De nou, hi participa un grup d'alumnes de tercer d'ESO.

SILVIA SANT EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT MONTJUÏC

Mediació: Mercat de les Flors – Graner

Amb els professors Vicent Santamaria i Elies Carles

—

Silvia Sant. *Coach*, docent, ballarina i coreògrafa.

Després de vint anys dedicada a la dansa contemporània com a ballarina, coreògrafa i docent, m'interesso pels beneficis que tenen la consciència corporal, el moviment i el treball creatiu per a qualsevol persona, sigui quina sigui la seva edat o condició. És així com complemento la meua recerca personal amb estudis de PNL, Social Presencing Theatre i Coaching Existencial, per assolir un coneixement més profund de la condició humana.

Actualment imparteixo formacions sota el títol "El cos intel·ligent" a particulars, joves, entitats i empreses que tenen com a finalitat recuperar la connexió amb el propi cos i la seva saviesa, incidint en qüestions essencials com la presència, la comunicació, les relacions interpersonals i la creativitat. També faig processos individuals de *coaching*. De manera més esporàdica però igualment apassionada mantinc viva la meua dedicació a la creació escènica, desenvolupant treballs propis i col·laborant amb altres creadors.

En els últims quatre anys he fet de formadora del projecte Tot Dansa, que vol acostar el llenguatge de la dansa i de la creació escènica als joves estudiants d'ESO. Durant aquests contactes intensius amb joves, descobreixo la potencialitat expressiva adolescent i l'impacte positiu de les experiències creatives des de l'acció.

La meua recerca artística actual està relacionada amb l'exploració de la polaritat del dins i el fora. De com la vulnerabilitat de qualsevol mena sembla que tendeix a superar-se construint divisions: físiques, imaginàries, fàctiques... Amb dispositius creatius diversos busco de fer plausibles aquestes polaritats per suggerir noves formes, espais i imaginaris a través de les seves esquerdes.

El meu interès artístic actual està relacionat amb l'exploració de la polaritat del dins i el fora. De com la vulnerabilitat de qualsevol mena sembla que tendeix a superar-se construint divisions: físiques, imaginàries, fàctiques... Amb dispositius creatius diversos busco de fer plausibles aquestes polaritats per estudiar-les i aprofundir-hi. A partir d'aquesta familiarització podrem buscar altres opcions que vagin més enllà de les divisions dins-fora.

En els joves adolescents aquesta polaritat està molt latent; li donarem veu, espai i visibilitat per camins oberts i inexplorats. Hi haurà tres àmbits en aquesta recerca: individual, grupal i global, igual que tres volums de la mirada: micro, mitjana i macro. El cos, la seva presència, la seva manera d'accionar i de moure's serà l'eina recurrent durant tot el procés, però les vies en què aquest es manifestarà estan totalment obertes. Tot el treball té de rerefons una vinculació amb la salut emocional de cada persona i, per tant, amb la salut emocional del sistema del qual formem part.

L’**Institut Montjuïc** (la Marina de Port, Sants-Montjuïc) té una trajectòria de més de trenta anys de servei a la Zona Franca. La seva participació a EN RESIDÈNCIA té a veure amb la voluntat de crear més connexions entre el centre i els agents socials i culturals del barri i la ciutat i, alhora, potenciar les inquietuds artístiques del seu alumnat. Vuitena participació consecutiva del Montjuïc a EN RESIDÈNCIA. Anteriorment, hi han participat Eduard Arbós, Lúa Coderch, Societat Doctor Alonso, Rodrigo Laviña, Jorge Dutor i Guillem Mont de Palol, Anna Serrano i Irma Marco. Aquesta vegada, amb un grup d’alumnes de tercer d’ESO.

JULIA SPÍNOLA EN RESIDÈNCIA A L’INSTITUT MOISÈS BROGGI

Mediació: A Bao A Qu

Amb la professora Gené Gordó i la col·laboració de Lucía García, Fanny Figueras i David Arnaiz

—

Julia Spínola va néixer el 1979 a Madrid i actualment viu i treballa a Barcelona.

Ha participat en nombroses exposicions individuals i col·lectives com ara “Rojamente”, Espai Artiatx (Bilbao, 2020, “Pavimento infinito. Mapa. Sala. Arpa. Alba”, Centro Federico García Lorca (Granada, 2020); “V”, Galería Heinrich Ehrhardt (Madrid, 2019); “Las escenas. 25 años después”, La Capella (Barcelona, 2019); “Querer parecer noche”, CA2M (Madrid, 2018); “Lubricán”, CA2M (Madrid, 2018); “Cien rostros iguales”, ethALL (Barcelona, 2016/2017); “Roca”, con David Bestué, Halfhouse (Barcelona, 2016); “Âo túnel-cabo pelo braço”, Kunsthalle São Paulo (São Paulo, 2015); “Hablo, sabiendo que no se trata de eso”, CaixaForum (Barcelona, 2015-2016); “Stiff hip gait”, amb Alex Reynolds, Komplot (Brussel·les, 2015); “Uno zurdo y uno diestro, y uno zurdo y uno diestro”, Galería Heinrich Ehrhardt (Madrid, 2014); “Aprender a caer”, Inéditos, La Casa Encendida (Madrid, 2014); “The drum in the mouth”, Galería Tatjana Pieters (Gant, 2013), etc. The Mews (Londres, 2013); “El martell sense mestre”, Can Felipa (Barcelona, 2014); “Sin motivo aparente”, CA2M Centro de Arte Dos de Mayo (Madrid, 2013); “Visible, móvil, vidente”, Centro Párraga (Múrcia, 2013); “Into the point (vibration)”, galeria Tatjana Pieters (Gant, 2011); “Oreja. Naufragio” amb Mauro Cerqueira, galeria Heinrich Ehrhardt (Madrid, 2012); “Resonance and repetition”, EFA Project Space (Nova York, 2012); “Antes que todo”, CA2M (Madrid, 2011).

Entre les beques i els reconeixements rebuts hi ha la beca d’arts plàstiques Marcelino Botín, el premi El Ojo Crítico de Artes Plásticas, de Ràdio Nacional d’Espanya, tots dos el 2013, Generaciones 2013, Fundación Montemadrid, el premi Arco 2017 de la Comunitat de Madrid, i durant l’any 2018 va ser artista en residència al programa DAAD a Berlín. Actualment prepara una exposició individual per al cicle “Gira, Tot gira” a l’Espai 13 de la Fundació Miró de Barcelona.

Com a punt de partida, ens situem en un passat remot i en un futur llunyà, amb la possibilitat de visitar o treballar amb el Museu d’Arqueologia de Catalunya i el laboratori de materials avançats A-FAD.

Pensem ara, fins on podem arribar? Quin és el contorn d’una llavor?

(Deleuze esmenta el text dels estoics sobre la llavor: “La llavor posseeix un límit. Però un límit de què? Almenys no de figura. Una llavor posseeix efectivament un contorn, però no és aquesta la qüestió. Puc efectivament seguir el seu contorn amb el dit, però què hauria captat de la llavor? És que aleshores hi hauria dos límits? Després aprenc que una llavor perduda en un mur és capaç de fer-lo saltar. Ah, el gra de gira-sol fa saltar el meu mur! Una cosa que tenia un contorn tan petit! ”)

L’**Institut Moisès Broggi** (el Camp de l’Arpa del Clot, Sant Martí) va iniciar el 2011 una profunda transformació en els ensenyaments obligatoris a partir d’un treball per projectes on l’art té un valor central. El treball en aliança amb institucions de l’entorn, com el MACBA, la Sala Beckett o l’Hospital de Sant Pau, entre d’altres, li confereix un dinamisme especial. Després de les residències de Gerard Guix i Montse Rodríguez, Jaume Pitarch, Big Bouncers, Pau Miró i Perifèria (Núria Guiu i Pau Milla), aquesta serà la sisena participació consecutiva del Moisès Broggi a EN RESIDÈNCIA. En aquesta ocasió, hi participa amb un grup d’alumnes de quart d’ESO.

TROPOSFERA.XYZ EN RESIDÈNCIA A L’INSTITUT COMAS I SOLÀ

Mediació: La Central del Circ

Amb el professor Joaquim Cubarsi i la professora Maria Delgado —

TROPOSFERA.XYZ és un projecte de Dídac Gilabert que reflexiona sobre l’existència de l’ésser humà i el seu entorn a través d’un llenguatge de circ propi.

Dídac Gilabert és un malabarista que expressa i comparteix les seves idees tant a l’escenari com a internet, a través de troposfera.xyz. Manté el seu cervell actiu investigant en profunditat l’univers dels jocs malabars i trobant noves formes i teories. Genera paisatges sonors buscant noves textures. Dissenya webs ajudant altres artistes a construir la seva visibilitat en línia a vintiset.net. És part del FIS · Festival Internacional de Solos com a programador de circ.

Teresa Santos inicia el seu recorregut en la dansa clàssica i conclou el 2007 la llicenciatura en Dansa - Educació, per l’Escola Superior de Dança de Lisboa (IPL). El 2010, s’incorpora a l’Arsenale della Danza, centre de formació en dansa contemporània de la Biennal de Venècia. Dels seus treballs destaca *Fase dispersa* (2018) i *Erm* (2016), tots dos amb la producció de Poeta de Gandia. Troposfera.xyz ha estat durant el 2019 en el programa de Residències Encreuades amb França de La Central del Circ.

El procés de creació es planteja com un laboratori sobre les arts escèniques i la seva relació amb la digitalització, on experimentarem i analitzarem quina és la millor forma de compartir continguts artístics digitalment. Què compartim? Per què? Com? Es pot transmetre el 100% d’un projecte analògic quan es digitalitza, o hi ha pèrdues de contingut? Quins avantatges i desavantatges aporta la digitalització? Hi ha elements que destaquin més un cop digitalitzat? Per aproximar-nos a aquestes reflexions, utilitzarem com a llenguatges principals els jocs malabars, el moviment i el vídeo. Buscarem les relacions entre l’àmbit analògic i el digital aprofundint en qüestions que tenen a veure tant amb les relacions interpersonals com amb la comunicació i la creació de continguts.

L’**Institut Comas i Solà** (Trinitat Vella, Sant Andreu) es va crear el 1990 fruit de la pressió veïnal per evitar que els joves s’haguessin de desplaçar a altres barris per fer els estudis de secundària. El centre adoptà el nom de Josep Comas i Solà, astrònom i divulgador científic, impulsor de l’astronomia moderna a Catalunya, que també fou director de l’Observatori Fabra. El Comas i Solà, on fins ara han desenvolupat processos de creació Erick Beltrán i Mireia C. Saladrigues, Daniela Ortiz, Jeleton, Toni Mira, Anna Pantinat i Constanza Brnčić, participa per setena vegada a EN RESIDÈNCIA, i ho fa amb un grup d’alumnes de tercer i quart d’ESO.

MARC VILLANUEVA EN RESIDÈNCIA A L'INSTITUT MARIA ESPINALT

Mediació: Teatre Lliure

Amb els professors Guillem Baladia i Juli Carandell

—

Marc Villanueva. Nascut a Barcelona el 1992. És graduat en Direcció Escènica i Dramatúrgia a l'Institut del Teatre de Barcelona i en Estudis literaris a la Universitat de Barcelona, i ha cursat el Màster d'estudis teatrals aplicats a l'Institut für Angewandte Theaterwissenschaft de Giessen.

Els seus projectes artístics interroguen críticament problemes polítics a través de llenguatges contemporanis, centrant-se especialment en les dimensions i els problemes ètics de la representació, la performativitat del discurs i les inter-relacions entre coneixement i poder.

Els seus darrers projectes són *El candidato (o candidata)* (Teatre Lliure, 2020), *Prospective Actions (Catalunya 2004-2018)* (Prague Quadriennial, 2019), *Correspondence #1 on the Importance of Time and Place, the Territory* (Festival der jungen Talente, 2018) i *Sous la plage* (Festival TNT, 2016).

A banda de les seves pròpies peces, treballa com a dramaturg en espectacles de creació i peces interdisciplinàries, com ara *On the Other Side* de Marike Splint (Skirball Los Angeles, 2020), *AM27* de Javier Guerrero (Festival Grec 2019) i *Gentry* del col·lectiu Mos Maiorum (Festival Grec 2018). És membre del consell editorial de la revista (*Pausa.*) *Quadern de Teatre Contemporani*.

Comencem aquest projecte sota el signe de la covid-19, i carregats amb totes les preguntes que ens ha generat el confinament. Algunes d'aquestes preguntes constitueixen el meu punt de partida per explorar, a través del llenguatge de l'escena i les arts vives, les tensions entre el cos i l'autoritat. Els meus processos de treball es caracteritzen per la recerca i el treball col·lectiu al voltant d'una constel·lació de conceptes, i es plasmen en una pràctica d'experimentació amb formats no convencionals i les seves possibilitats per convertir-se en jocs o dispositius oberts a la participació. En aquest cas, vull proposar aquesta metodologia, en què la forma emergeix dels continguts, per dissenyar un projecte que tingui especialment en compte les circumstàncies i preguntes del grup d'estudiants que hi participi.

L'**Institut Maria Espinalt** (el Poblenou, Sant Martí) inicià la seva trajectòria el curs 2016-2017. La voluntat del seu equip és crear un centre on l'alumnat sigui el centre de l'activitat educativa, una activitat caracteritzada per un canvi dels rols tradicionals de la seva comunitat. El Maria Espinalt participa per quarta vegada consecutiva a EN RESIDÈNCIA. Anteriorment hi han desenvolupat processos de creació Makea Tu Vida, Joan Colomo i Anna Dot. Enguany hi participen amb alumnes de primer i segon d'ESO.

03 LES MEDIACIONS

EN RESIDÈNCIA es basa en la participació significativa dels equips de mediació, experts en el desenvolupament de processos de creació en context educatiu formal. Acompanyant els creadors, els docents i, també, els adolescents, al llarg de tot el procés, els equips de mediació d'EN RESIDÈNCIA conformen un univers singular, que inclou entitats específicament orientades a les interseccions entre educació i cultura, equips educatius de museus i d'equipaments culturals, de fàbriques de creació i d'espais independents.

A Bao A Qu és una associació cultural sense ànim de lucre dedicada a la ideació i el desenvolupament de projectes que vinculen creació artística i educació. Fundada el 2004, introdueix la creació en escoles i instituts de la mà de cineastes, artistes i altres creadors. Entre els seus projectes destaquen "Cinema en curs" o "Moving Cinema", així com col·laboracions amb museus i equipaments culturals de referència. El 2015 va rebre el Premi Ciutat de Barcelona d'Arts Visuals. Va participar en la ideació d'EN RESIDÈNCIA i, com a equip de mediació, en totes les seves edicions. L'any 2019 va comissariar l'exposició "Aquí hem trobat un espai per pensar. 10 anys Creadors EN RESIDÈNCIA als instituts de Barcelona" (Centre d'Art de Barcelona-Fabra i Coats).

El **Mercat de les Flors** i el **Graner** són dues estructures públiques dedicades a la creació de dansa i els llenguatges del cos i el moviment que es complementen en els seus programes i serveis a la creació, producció, difusió i recerca de la dansa. El Mercat de les Flors és centre referent de difusió i producció de dansa nacional i internacional, gestor del Graner en el marc del Programa Fàbriques de Creació. El Mercat de les Flors i el Graner participen a EN RESIDÈNCIA des de la seva quarta edició (2012-2013).

Sala Beckett
Obrador Internacional
de Dramatúrgia

La **Sala Beckett - Obrador Internacional de Dramatúrgia** és un espai de creació i experimentació teatral dedicat a la promoció de la dramatúrgia contemporània. Forma part del programa Fàbriques de Creació. A la Sala Beckett i a l'Obrador s'hi duen a terme programes de formació i experimentació, producció d'espectacles, cursos, tallers o trobades de caràcter internacional, entre altres activitats. Participa a EN RESIDÈNCIA des de la quarta edició (2012-2013).

Fundació Joan Miró
✱ *J.M.* Barcelona

La **Fundació Joan Miró de Barcelona** (1975) és un espai de coneixement i difusió de l'obra de Joan Miró i de la creació actual. Es vincula a EN RESiDÈNCiA des de la seva condició de laboratori d'investigació i experimentació orientat a la producció i el suport a la creació emergent local i internacional. Participa en EN RESiDÈNCiA des de la cinquena edició (2013-2014).

MUSEU
NACIONAL
D'ART DE
CATALUNYA

El **Museu Nacional d'Art de Catalunya**, com a ens públic, potencia el seu ús social i educatiu per ser un espai de coneixement i debat al servei del públic. El museu té la voluntat de mostrar l'expressió artística catalana sense límits cronològics i, alhora, generar nou coneixement fruit de la recerca i el treball amb altres institucions. Participa a EN RESiDÈNCiA des de la cinquena edició (2013-2014).

L' A F L U E N T

L'Afluent és una cooperativa dedicada a la gestió cultural, especialment en l'àmbit del comissariat i la producció tècnica i artística d'esdeveniments musicals, així com a la gestió integral d'espais amb programació cultural. Actualment, s'encarrega de la gestió integral i programació de la Sala Vol del Poblenou, de la programació de BAM Fabra i de la mediació dels programes d'experimentació i recerca musical i sonora d'EN RESiDÈNCiA, on participa des de la setena edició (2015-2016).

ANTIC TEATRE
ESPai DE CREACIÓ

Antic Teatre - Espai de Creació és un centre cultural i social independent ubicat en un edifici construït el 1650, situat en ple centre de Barcelona. L'Antic Teatre és un dels referents actuals de l'escena independent de les arts en viu. La seva missió és fomentar i donar suport al desenvolupament de nous llenguatges escènics multidisciplinaris. També defensa l'arrelament a la comunitat i el paper fonamental i vertebrador del territori en la seva definició com a centre cultural i social. S'incorpora a EN RESiDÈNCiA en la novena edició del programa (2017-2018).

LA CENTRAL
DEL CIRC

La Central del Circ és un espai de creació de circ gestionat per l'Associació de Professionals de Circ de Catalunya (APCC), que posa a disposició dels artistes professionals de circ els recursos necessaris per a l'entrenament, l'assaig i la formació continuada. Els acompanya en els àmbits de la creació, la gestió, la producció i la difusió, afavorint el desenvolupament del circ al nostre territori. Forma part de la xarxa de Fàbriques de Creació de Barcelona. S'incorpora a EN RESiDÈNCiA en la novena edició (2017-2018).

MAC
BA
MUSEU
D'ART CONTEMPORANI
DE BARCELONA

El **Macba** és una institució que treballa des de l'art per activar projectes de recerca i impulsar l'educació com a pràctica estètica. El seu treball educatiu arrela en una crítica al model d'educació disciplinària i s'endinsa en les possibilitats de la pedagogia com a pràctica d'alliberació. Des del museu s'aprofundeix en l'aprenentatge col·lectiu per cultivar el pensament crític.

El MACBA col·labora amb EN RESiDÈNCiA des de la tercera edició (2011-2012) i participa com a equip de mediació des de la novena (2017-2018).

Museu del Disseny
de Barcelona

El **Museu del Disseny de Barcelona** és el museu de les arts de l'objecte i del disseny, producte de la integració de les col·leccions del Museu de les Arts Decoratives, el Museu de Ceràmica, el Museu Tèxtil i d'Indumentària i el Gabinet de les Arts Gràfiques de la ciutat. És a dir, el denominador comú de totes col·leccions i entre l'ahir i l'avui és l'objecte i tot el que significa o ha significat i ha aportat: des de la seva concepció, creació i producció fins al seu ús segons el temps i la societat, tant en l'etapa artesana i preindustrial com en la industrial o la digital.

El Museu del Disseny de Barcelona participa a EN RESiDÈNCiA des de la novena edició (2017-2018).

ESPAI D'EDUCACIÓ ARTÍSTICA
I CREACIÓ CONTEMPORÀNIA

Experimentem amb l'ART treballa a partir de l'art contemporani i els processos creatius entesos com a acció educativa, per fomentar la capacitat crítica, qüestionar la realitat i transformar creativament el nostre entorn. Des de 1993, l'activitat principal de l'entitat és el disseny i realització de projectes artisticoeducatius diversos, així com la gestió de l'Espai EART, un espai plurifuncional que obre nous camins en la recerca i l'experimentació de diversos vessants del món de l'art i l'educació. S'incorpora a EN RESiDÈNCiA en la desena edició (2018-2019).

la caldera les Corts

La Caldera és una Fàbrica de Creació dedicada a les pràctiques artístiques que parteixen del cos i el moviment, amb una base estable de socis artistes amb llarga trajectòria i experiència en diversos camps. Acull i acompanya els processos creatius i proposa contextos innovadors per compartir els resultats. Vol ser un espai facilitador per a la recerca, el diàleg i l'intercanvi de pràctiques i coneixement entre els creadors, així com la seva transmissió envers la ciutadania. S'incorpora a EN RESiDÈNCiA en la desena edició (2018-2019).

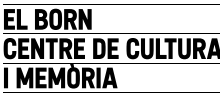
La Poderosa és una associació cultural sense ànim de lucre fundada el 2003 per a la creació, el desenvolupament i la recerca de projectes vinculats a les arts escèniques que tenen com a subjecte el cos i la seva *performativitat*. Des de la seva recent ubicació a Fabra i Coats – Centre d’art i Fàbrica de Creació segueix promovent la residència artística i l’exhibició especialitzada en nous llenguatges i coreografia expandida.

S’incorporà a EN RESiDÈNCiA en la desena edició (2018-2019).

El **Teatre Lliure** de Barcelona (1976) és un dels referents de l’escena catalana actual. Des del seu Servei Educatiu s’aposta per apropar les arts escèniques mitjançant el compromís amb la creació contemporània, que serveix al deure de fomentar en els joves l’esperit crític, convidant-los a reflexionar sobre la societat en què vivim. El Lliure vincula la seva participació a EN RESiDÈNCiA a dos dels seus programes transversals, el programa educatiu i el programa de residències artístiques.

S’incorporà a EN RESiDÈNCiA en la desena edició (2018-2019).

El Born Centre de Cultura i Memòria es posa al servei de la ciutat amb la voluntat d’incentivar i de promoure la reflexió sobre la memòria local, nacional i la memòria dels esdeveniments que afecten les comunitats humanes d’arreu del món. Des del 2013, El Born CCM manté el compromís de donar respostes a una societat en procés de canvi, a partir d’un programa extens d’activitats que considera els visitants agents actius de producció cultural, és a dir, emissors i receptors alhora, de mirades i interpretacions. El Born CCM articula la seva participació a EN RESiDÈNCiA des de l’eix Born-Lab, juntament amb els programes de treball amb la comunitat i els projectes museu-escola.

S’incorporà a EN RESiDÈNCiA en la seva onzena edició (2019-2020).

Transductores és una plataforma interdisciplinària que realitza projectes d’investigació i mediació a partir de tres eixos: les pedagogies col·lectives, les pràctiques artístiques col·laboratives i les maneres d’intervenció en l’esfera pública. Elabora projectes de disseny col·laboratiu, de mediació i recerca col·lectiva en cooperació amb xarxes d’àmbit local.

S’incorporà a EN RESiDÈNCiA en l’onzena edició (2019-2020).

L’EQUIP DE LA 12A EDICIÓ D’EN RESiDÈNCiA

CREADORS I CREADORES

Jorge Albuerne

Sarah Anglada i Linn Johansson

Consuelo Bautista

Paula Bruna

Svantje Bußhoff

Viviane Calvitti

David Climent

Carla Farreny i Marta Vilardell

Jordi Ferreiro

Raquel Friera i Xavier Bassas

Llätzer Garcia

Eulàlia Garcia Valls

Clara Gassull

Juliane Heinemann

MANS O

Ricardo Pérez Hita

David Proto

Eulàlia Rovira

Anna Irina Russell

Arnau Sala

Silvia Sant

Julia Spínola

Troposfera.xyz

Marc Villanueva

Elisenda Vila i Antoni Heitzmann
(Institut Jaume Balmes)

Estela Alonso i Alicia Muniente
(Institut Joan Fuster)

Joaquim Cubarsí i Maria Delgado
(Institut Josep Comas i Solà)

Sandra Gimeno i Alicia García
(Institut Juan Manuel Zafra)

Mercè Cos i Sergi Martí
(Institut L’Alzina)

Teresa García i Montse Garriga
(Institut Lluís Domènech i Montaner)

Guillem Baladia i Juli Carandell
(Institut Maria Espinalt)

Eva Navas i Ignasi Varea
(Institut Martí Pous)

Cristina Abelló i Monti Galdón
(Institut Milà i Fontanals)

Gené Gordó, Lucia García, Fanny Figueras
i David Arnaiz (Institut Moisès Broggi)

Vicent Santamaria i Elies Carles
(Institut Montjuïc)

Sara Elias (Institut Narcís Monturiol)

Oliva Briansó i Blanca Pérez-Portabella
(Institut Pedralbes)

Pilar Domènech i Maria Sanchez
(Institut Poeta Maragall)

Montalbà Bori i Mònica Sandoval
(Institut Salvador Espriu)

Laura Murillo i Maria Brugués
(Institut Vall d’Hebron)

Jose Angel Prieto i Maria Espelt
(Institut Vapor del Fil)

Miriam Lanzaco i Marcela Lamas
(Institut Verdaguer)

MEDIACIÓ

A Bao A Qu
(Núria Aidelman, Laia Colell, Agnès Sebastià)

Antic Teatre
(Elisabeth Ruiz, Semolina Tomic)

Born Centre de Cultura i Memòria
(Rosanna Fibla)

DOCENTS I INSTITUTS

Jordi Sánchez
(Institut Barri Besòs)

Lali Soler, Amadeo García i Miquel Palau
(Institut Bernat Metge)

Mercè Gaja i Montse Lluport
(Institut Doctor Puigvert)

Jorge Carrasco, Carme Salinas Soler
i Nando García
(Institut Escola Antaviana)

Lluïsa Ayza i Pol Bolívar
(Institut Escola El Til·ler)

Ariadna Gálvez i Sergio Martínez
(Institut Escola Trinitat Nova)

Experimentem amb l'ART
(Joan Ivern, Dolors Juarez, Víctor Lobo)

Fundació Joan Miró de Barcelona
(Mercè Jarque)

La Caldera
(Lucía Buedo, Cristina Riera)

La Central del Circ
(Marissa Paituvi, Ione Hermosa)

La Poderosa
(Beatriz Fernández, Mònica Muntaner)

L'Afluent
(Marc Balfagón, Miquel Cabal)

MACBA
(Isaac Sanjuan, Tonina Cerdà)

Mercat de les Flors – Graner
(Sonia Fernández)

Museu del Disseny
(Carmina Borbonet)

Museu Nacional d'Art de Catalunya
(Sandra Figueras)

Sala Beckett / Obrador Internacional de Dramatúrgia
(Víctor Muñoz)

Teatre Lliure
(Alicia Gorina, Violeta Sugranyes)

Transductores
(Javier Rodrigo)

COMUNICACIÓ i DESENVOLUPAMENT WEB

Francesc Álvarez i Maria Jesús López
(Institut de Cultura de Barcelona)

Carme Tierz

Ester Vinyals

DISSENY GRÀFIC

La Japonesa

DIRECCIÓ

Carles Giner
Institut de Cultura de Barcelona

Anna Pantinat i Elisa Bernal
Consorci d'Educació de Barcelona

Un programa de:

Amb la mediació de:

enresidencia.org

#ENRESIDÈNCIA

Setembre 2020